

Vető Miklós emlékére

2020. január 13.

A napokban, nem sokkal a 2019-2020-as év fordulója után elhunyt Vető Miklós, a hazai és a nemzetközi filozófiai tudományos élet egyik legkiemelkedőbb, Franciaországban alkotó képviselője, akinek művei – a francián kívül – angol, német, olasz, japán és természetesen magyar nyelven jelentek meg. Kutatási területe a német idealizmus, elsősorban Schelling, a keresztény filozófia és metafizika, különös tekintettel a Gonosz problémájára. A Magyar Tudományos Akadémia külső tagja. Magyarországon a Pázmány Péter Katolikus Egyetem és a Szegedi Egyetem díszdoktora. A műveket és címeket hosszan lehetne még sorolni, de inkább a személyes emlékeket idézem fel. Mert nem tudok személytelenül beszélni róla. Főként most, hogy elment.

Cikk nyomtatás

Link küldés

Tetszik 0

Tweet

Vető Miklós 2019 november végén betegsége miatt már nem tudta átvenni a Magyar Filozófiai Társaság életműdíját. Tudtuk, hogy beteg, de mindenki reménykedett a csodában. Miklós teljes életet élt. 1954-ben joghallgatóként Szegeden kezdte el egyetemi tanulmányait. Mindig büszke volt arra, hogy 1956-ban alapító tagja volt a Szegeden megalakult MEFESZ-nek (Magyar Egyetemisták és Főiskolások Szövetsége), és aktívan részt vett a forradalomban. Alakja megtalálható a MEFESZ-nek emelt emlékművön az SZTE BTK épületének sétányán. A forradalomban való aktív részvétele miatt 1957-ben, a letartóztatástól tartva, külföldre volt kénytelen menekülni, és tudományos pályafutása évtizedeken át csak külföldön tudott kibontakozni. 1983-ban tért vissza először Szegedre, magam a 80-as évek végén találkoztam először vele. Talán 1986-ban. A kezdetektől fogva lenyűgöző volt emberi tartása és a filozófia iránti mély elkötelezettsége.

Már első találkozásunk során sokat beszéltünk Schellingről is, akivel magas szinten foglalkozott, többek között ő volt a Georgii féle kézirat megjelentetője, és annak a kétkötetes meghatározó munkának a szerzője, amely „De Kant à Schelling” címen 1998-ban jelent meg, majd „Von Kant zu Schelling” cím alatt később a Walter de Gruyter is kiadta. Találkozhattunk vele Szegeden, Budapesten, Párizsban – a téma mindig a filozófia volt. Nagyon sokat tett a magyar filozófiai életért. Nem csupán nekem segített teljesen önzetlenül, de ugyanezt a segítséget megkapta Tengelyi László, Boros Gábor, vagy a fiatalabbak közül Pavlovits Tamás, Losoncz Márk, Schuller András – és a felsorolás korántsem teljes. Ő hívta fel a figyelmemet Schelling berlini előadásaira, így áttételesen neki köszönhetem a Kierkegaard-ral való kapcsolat feltárását, amelyről szóló téziseim először németül jelentek meg 1992-ben, de még a 2000-es évek elején sem találtak elfogadásra. Manapság viszont mind az angol, mind a dán és német szakirodalom ezt a kapcsolatot már evidenciaként kezeli.

Vető Miklós nem csupán kiváló tudós, hanem kiváló tanár is volt. Ezt több alkalommal többünknek volt szerencséje megtapasztalni. Legutóbbi szegedi előadásakor egy hallgató azt a kérdést tette fel, hogy miért foglalkozik a filozófiával. Miklós a következőket mondta: „mert ennél nincs semmi, ami érdekesebb lenne”. Nem tudta elképzelni, hogy *ne* filozófiával foglalkozzon.

Vető Miklós kiemelkedő személy volt. Tudósként és emberként egyaránt. Halála pótolhatatlan veszteség mind a magyar, mind a nemzetközi filozófiai élet számára. Nyugodjon békében.

Prof. Dr. Gyenge Zoltán, Dékán, SZTE BTK

Cikk nyomtatás

Link küldés

Tetszik 0

Tweet

Európai Unió
Európai Szociális
Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

SZÉCHENYI

Kövess minket!